

Parlament de la graduada Silvia Molina Lacueva

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2014**

Barcelona, 5 de juliol del 2014

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Bon dia a tothom, graduats i graduades, acompanyants i membres de la comunitat universitària.

En primer lloc voldria donar les gràcies per l'oportunitat que m'ha donat la Universitat Pompeu Fabra de poder estar avui aquí amb tots vosaltres.

Quan em van proposar de participar en aquest acte em va fer moltíssima il·lusió i no m'ho vaig pensar gaire a dir que sí. Minuts després de dir que sí, és quan em va agafar una mica de por... Vaig pensar, i ara què els explico jo a aquests nois i noies, amb el panorama social i laboral que tenim per aquí fora?

Suposo que vosaltres esteu una mica com jo ara, amb la il·lusió d'haver finalitzat els estudis però també amb la por de què passarà a partir d'ara, veritat?

Jo ja fa quinze anys que em vaig graduar en Relacions Laborals a la Pompeu Fabra i des de llavors, com us podeu imaginar, m'han passat moltes coses, bones i d'altres no tan bones. Per a mi, la fórmula màgica sempre ha estat la mateixa: afrontar tot el que vingui, bo i no tan bo, de la manera més positiva possible.

Recordo el dia que vaig venir a l'edifici Jaume I a buscar el meu títol provisional de diplomada en Relacions Laborals. Aquell mateix dia, amb el títol ja a les meves mans, vaig començar a enviar currículums. Jo us diria que no us espereu a demà per anar a cercar els vostres somnis. Demà, segur que ja hi haurà algú que se us haurà avançat.

Sempre dic a les persones que participen en un procés d'orientació laboral que buscar feina és com començar a plantar un jardí. Si escampo moltes llavors, segur que em sortirà almenys una flor. Si sóc constant en la recerca de feina i envio el màxim de currículums que pugui, segur que tard o d'hora trobaré una oportunitat professional.

I serà la feina de la meva vida?, us preguntareu. Doncs, segurament que no. Segurament us passarà com a mi, que la meva primera feina em va servir per tenir clar a què no em volia dedicar professionalment. I per això vaig continuar enviant currículums, escampant llavors... Això m'ha permès accedir a feines interessants, conèixer gent de la qual he après moltíssim, tenir companyes de feina que s'han acabat convertint en grans amigues, créixer professionalment; però, sobretot, créixer com a persona en aquest camí professional.

Vosaltres, avui, aquí, ja heu començat aquest camí professional. Ara heu acabat una etapa molt important en la vostra vida i en comenceu una de nova que potser serà difícil, però també serà emocionant. Penseu en el que us ha costat arribar fins aquí. Heu fet un gran esforç i tot i que de vegades segur que no ha estat fàcil, ho heu aconseguit: ja sou graduats!

Si esteu avui aquí, també ha estat gràcies al suport i a l'ajuda de la vostra família. Crec que ells també mereixen que els dediquem unes paraules d'agraïment. Compteu amb ells per continuar aquest camí que comença avui! Us asseguro per la meva pròpia experiència que els bons moments es gaudeixen molt més amb la companyia dels que ens estimen, i els moments no tan bons passen millor si els tenim a ells al nostre costat.

Jo començava aquest parlament dient-vos que ràpidament vaig dir que sí quan em van proposar de venir avui. Què us sembla si vosaltres, a partir d'avui, feu com jo i dieu que SÍ? SÍ a les noves oportunitats, SÍ a les noves experiències, SÍ als nous aprenentatges... Sempre amb actitud positiva! Jo sempre he dit que SÍ, i m'ha anat molt bé!

Qui sap, potser d'aquí a quinze anys sou algun o alguna de vosaltres els que esteu aquí dalt encoratjant els nous graduats del 2029.

Graduats, moltes felicitats i moltíssima sort!

